

Nový Jeruzalém č. 12/2013

Zpravodaj pro 168. prosebnou mariánskou pouť,
která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Olešnici - v pondělí 16. prosince 2013 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Měříně

Ve středu 13. listopadu přijelo a přišlo na pouť NJ do Měřína pěti autobusy, auty a pěšky přes 600 poutníků. Svátost smíření udělovalo 11 zpovědníků, Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Pavla Posáda, svěřícího biskupa českobudějovického na pouti NJ v Měříně:

Drazí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, milí akolyté a ministranti, milovaní bratři a sestry v Ježíši Kristu! Milí Boží přátelé! Je to skutečně vzácná chvíle, vždycky, když slavíme eucharistii. Jsem jako kdyby ponořen do oceánu lásky. Jsme napájeni proudem živé vody. Znovu a znovu zpřítomňujeme Kristovu nejsvětější Kalvárskou oběť. To je mé Tělo, to je má Krev, která se za vás vylévá. Na tuto událost jsme připravováni čtením, ale hlavně nasloucháním Božimu Slovu. Nedávno to řekl svatý otec František, který denně promlouvá, jako farář světa – a vy ho můžete poslouchat, zvláště nemocní a ti kteří nemohou do kostela – mají denně kázání od samotného papeže. On říká, že nemáme – nyní máme akci Vezmi a čti, všichni vezmou Bibli a čtou a čtou, jako o závod, abych toho hodně stihl, stránky se hltají – papež říká **nejenom číst, ale především naslouchat!** Nestačí jen ústy a očima číst, ale srdcem naslouchat. Žít se tím slovem. Nejen, že to přečtu – ale žít se. Naslouchání živému Bohu, to Slovo je životodárné. Je úžasné. To je na začátku mše svaté a my jsme to právě prožili. **Maria to všechno uchovávala ve svém srdci. Všechno co slyšela od Boha. A ono to v ní rostlo a působilo.** To je naše úloha, abychom nebyli jen posluchači Slova, ale činiteli Slova – jak najdeme v jiném místě v Písmu. Dnes slavíme svatou Anežku. Ona měla na počátku svého života obrovské možnosti – mohla se stát první dámou Evropy. Měla být manželskou německého císaře. Anežka chápala – a to říkáme, kvůli sobě, aby nás to nadchlo. Anežka chápala, že všechna sláva tohoto světa je pouhý třpyt slunce na vodě. Odraz slunce na hladině a když po něm sáhneš, tak tam není. Zůstane ti prázdná dlaň. Chápala, že je potřebí naplnit duši slávou Boží. To znamená přeměnit vlastní nitro nebo srdce nebo duši v nebe. Pak se nebudeme slunce jenom dotýkat, ale budeme ho mít v sobě. Anežka netoužila vyvyšovat svou osobu, ale chtěla vyvyšovat Boha v těch nejposlednějších, nejbubožejších a nejpotřebnějších, kterým zasvětila svůj život. Ona byla fascinována – jako její současnice svatá Klára a sv. František – tou chudobou, poslušností a láskou. Ona chtěla vyvyšovat Boha v chudých. Svým milosrdenstvím a láskou chtěla hlásat milosrdného Boha. Můžeme to podtrhnout a sečíst – ona dala přednost hodnotám duchovním před jenom hodnotami duchovními. My víme, jak škodlivý je materialismus. Stále se snaží získávat naše srdce. Právě dnešní oslava svaté Anežky je naléhavou výzvou dnešní době, dnešnímu člověku, abychom si to živě uvědomili. Že nemáme usilovat o dobra materiální. Často za cenu ztráty hodnot morálních. Kolikrát jste to slyšeli – je krize. Kořenem současné ekonomické krize je krize mnohem hlubší - morální a mravní. Ta ekonomická krize je jenom důsledek krize morální a mravní. Je to důsledek hříchu. Lidé říkají, že jsou unavení, otrávení a já nevím jací. Je to tím v jakém prostředí žijeme – je chudé na Ducha Svatého. Na Ducha Božího, na Boží život, na Slunce Lásky, které máme my přinášet. Máme se zastavit a podívat se, zda také já, zda jsme nezapomněli na hodnoty duchovní a nahradili je těmi pozemskými, dočasnými. Kolikrát jsme slyšeli – v nedávné době – o připravené hostině, na kterou Pán zve ty hosty a jeden po druhém se vylouvají. Nemohu přijít – koupil jsem pár volů, koupil jsem pole – jdu se tam podívat, oženil jsem se – a my bychom mohli přidat spousty dalších výmluv, proč nemáme čas na Boha. **Nemohu se modlit, protože se dívám na**

pitomoučké seriály v televizi! Lidé mně říkají – „Já nemám čas se modlit.“ – „To vás litují, a na televizi se také nedíváte.“ – „Ale to jo.“ Celé hodiny se dívá – a nemá čas se modlit. Krásné podobenství – jsme pozváni na hostinu lásky a omlouvám se: „Pane nemohu přijít, nezlob se, mám vážné pozemské důvody.

Řeknu vám jeden příběh, který se vztahuje ke svatě Anežce. *Jeden žebavý mnich šel na kraj vesnice a usadil se pod stromem, že tam přenocuje. Najednou přiběhl vesničan a volá: „Kámen, dej mi kámen.“ – „Jaký kámen?“ – Včera v noci se mi zdálo, že půjdu na okraj vesnice, potkám tam mnicha a ten mi dá drahý kámen, který ze mě udělá úžasného boháče. Mnich se chvíli přehraboval ve svém vaku a potom vytáhl jeden kámen. „Asi máš na mysli tento, našel jsem ho na lesní cestě.“ Ten muž ho vzal a užasl – největší diamant na světě. Vzal ho a šel domů. Celou noc se převalovat. Na úsvitu šel zpátky k mnichovi a říká: „Chtěl bych tě požádat o úplně jině bohatství, než, které jsi mi dal večer. To, které ti umožňuje dát někomu takový poklad s tak lehkým srdcem. Rozumíte – on věděl, že to je diamant, ale pro něj neměl cenu. A tomu vesničanovi stačila jedna noc, aby pochopil, že to bohatství, ta hmota, ty požítky nepřinesou nějaké trvalé štěstí. Proto se vrátil – dej mi bohatství, které máš ty, abych i já s lehkým srdcem daroval, tak jako ty mně. Přátelé toto je výzva, poselství dnešního svátku svaté Anežky – neudělala to ona úplně stejně – to je diamant, perla, první dáma Evropy – tady to máš, nechala to jinému. Ona má jiné bohatství, ona má chudobu, tak jako František, Klára. Ona zná jiné hodnoty. Rozumíte? Pan kardinál Tomášek, krátce po svatořečení Anežky řekl: „Život Anežky Přemyslovny má i po více i po více 700 letech mnoho říct dnešní době. V příkladu královské dcery, která se věnovala potřebným, chudým a opuštěným, zvláště nemocným, by v nynější době, která klade důraz na pohodlný a konzumní, požívačný život – měli následovat všichni z nás. Pro křesťany v České republice, ale stejně tak na celém světě, je to výzva, abychom nebyli křesťany podle formálního způsobu, ale abychom opustili své sobectví a obrátili se k Lásce. To je ta potřebná konverze, to je to oživení národa, od té **orientace beru – k dávám.** Jako Kristus na kříži – ty rozepjaté ruce, celý svět objímá. Já jsem nepřišel na svět, abyste mně sloužili, jak si my někdy myslíme. Já jsem přišel, abych sloužil vám. Co mu chceme dát? To je krásná Vánoční myšlenka. *Přijdou do Betléma darovnicki a ptají se: „Co ti máme dát? Je mu zima, dáme mu deku.“ – „Nepotřebuji. O mě se stará Otec.“ – Dáme mu zbraně, aby ho chránily.“ – Nepotřebuji, mám pluky andělů.“ – Co chcete dát Ježíšovi? – Víte co řekl u těch jesliček? - „Já potřebuji od tebe jednu věc, kvůli té jsem přišel. Dej mi své hříchy. Jestliže mi nedáš své hříchy, své srdce, jestliže se ke mně nepřiznáš, tak tě nemůžu zachránit. Kristus nás nepřišel zachránit násilím, ale LÁSKOU!* Až budu povýšen na kříž, všechny přitáhnu k sobě. Ale ty musíš přijít, ty se nesmíš bránit. Pojdte ke mně všichni, já vás obcerstvim. Svatý Pavel to píše. Já už končím, už končím, vidím, že je nejvyšší čas, abych končil. Myslel jsem že už dávno budu končit. Svatý Pavel píše – „Co by nás mohlo odloučit od Kristovy lásky? Soužení, útlak, pronásledování, smrt, zabití? Ne, v tom všem skvěle vítězíme, skrze Krista, skrze Boha, který si nás zamiloval. A přesto je něco, co nás může odloučit od lásky Kristovy – to jsi ty sám. Pojdte ke mně všichni. Bratři a sestry – kolik nás tady je? Když každý z nás nějakým způsobem **udělá obrat.** Deset jich bylo fyzicky uzdraveno (*evangelium*). Zažili zázrak a devíti to nepomohlo. Zázrak to ještě nic neznamená – jenom jeden měl víru: „Jdi vstaň, tvá víra tě uzdravila.“ Devět jich bylo uzdraveno na těle a ten desátý – Samaritán – byl uzdraven i na duši. Nestačí zachránit tělo. Přejeme si, máme ty gratulace – „Hlavně to štěstíčko, zdravíčko.“ Kdybych měl vlasy na hlavě, tak bych řekl, že mi vstávají hrůzou na hlavě, když to slyším. Řím na to: „Peklo bude plné zdravých lidí.“ To je silné. Lidé na Titaniku byli všichni zdraví. Prosím vás, já také chci být zdravý. Mám rád zdravý. Ale to není všechno. **Devět bylo uzdraveno, jen jeden byl spasen.** Pane dej nám více víry. Takhle si přejme: „Přeji ti spásu, abys byl spasen.“ Ne zdravíčko. Já ti přeji spásu, víru, lásku. Hlavně to, co je to štěstíčko? Když to slyším v rádiu – třeba stanice Brno, tak to ihned vypínám. To se nedá poslouchat. A hned dechovka do toho a vy jste šťastní a všichni to papouškuje jako papoušek papagai. Ještě nikdy tam neřekli – občas je tam jako formálně Boží požehnání – asi aby se jim hodně urodilo. **Jenom jednu duši máš, proč tak málo o ni dbáš. Proč tak málo o ni dbáš?** **Pomni, že když duši ztratíš, vše ztraceno máš.** Nedej Bože, ať se to nestane. A teď můžeme říct – ANO – AMEN – ať jsme zachráněni navěky. Amen.*

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **14 684 Kč**, které jsme poslali Na pomoc CENAPu. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefovi a všem farníkům z Měřína, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem poutě NJ v Olešnici, kterým je P. Vojtěch Marek Malina OSB z Rajhradu:

Stručné představení: Narodil jsem jako třetí dítě před 36 lety v jedné valašské rodině, která pochází z horské vesnice Horní Bečva. Moji rodiče mi dali při křtu jméno po evangelistovi Markovi a v duchu evangelia mně i vychovávali. Již od svých šesti let jsem se zapojil službou ministranta při společných bohoslužbách v naší farnosti. Tato služba mne velmi bavila a tak jsem se snažil nevynechat ani jednu mši svatou. Když jsem se rozhodoval co budu studovat po základní škole, tak jsem chtěl být stolařem a chtěl jsem pracovat se dřevem jako můj táta, ale nějak to nevyšlo a já jsem se na tento studijní obor nedostal a tak jsem pokračoval na základní škole v deváté třídě, kterou tehdy znovu otevírali. Jelikož ještě nebyly v té době přesně stanoveny osnovy pro devátou třídu, tak jsme se prakticky celý rok připravovali na přijímací zkoušky a tehdy moji kmotru napadlo, jestli bych nechtěl zkusit Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži a tak jsme podali přihlášku a šel jsem zkusit udělat přijímací zkoušky. Žádné naděje jsem si nedělal, ale stal se zázrak a já jsem se umístil jako poslední nad čarou a byl jsem přijat. Během studii a pobytu na internátu jsem měl možnost v křesťanském prostředí prohloubit svoji víru. Tehdy při studiu mne napadlo, že bych se mohl stát knězem a tak jsem se přihlásil do kněžského semináře a po maturitě jsem nastoupil do Teologického konviktu v Litoměřicích a poté do Arcibiskupského semináře v Olomouci, ale přišla krize a já jsem se ze semináře odešel a šel jsem pracovat do jedné fabriky, kde jsem se časem vypracoval na kovorytce. Asi po čtyřech letech jsem se vrátil k duchovnímu povolání a vstoupil jsem do kláštera benediktinů v Rajhradě, kde mi klášter nabídl možnost dostudovat teologii a přijmout kněžské svěcení. V Rajhradě v současné době působím jako farní vikář.

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Od svých rodičů jsem se naučil víře, která je podložena skutky, když bylo potřeba vždy se šlo pomáhat, ať to byli příbuzní, nebo sousedé, ale i neznámým lidem. Naučili mně poctivě pracovat, být ohleduplný k druhým, ale především mi ukázali jak pomáhat nemocným a starým lidem a díky tomu jsem se mohl setkat s umírajícími lidmi, kteří zemřeli krásnou smrtí.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se řeholníkem a knězem? Byl to svatý Vojtěch, který má podle mne veliký vliv na tom, že jsem v klášteře, a stal jsem se knězem. Myšlenka, že bych měl jít do kláštera, mne poprvé napadla v roce kdy se slavilo millenium sv. Vojtěcha a já jsem měl možnost být blízko ostatků sv. Vojtěcha. No a uběhlo dlouhých sedm let a aniž bych si to dopředu nějak plánoval, podal jsem v práci 23.4.2005 výpověď a zažádal jsem o vstup do kláštera.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Ve svém životě jsem se setkal s mnoha kněžskými a nemohu říct, že by byl někdo mým vzorem. Každý mně nějakým způsobem ovlivnil. Některý svou schopností organizovat opravy, jiný zase svým přístupem k mladým, další svou péčí o staré a tak dále. Každý kněz přináší do života církve něco specifického a tím pádem mohu z jejich příkladu čerpat.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Nejdůležitější na službě kněze je jeho vztah k Bohu. Opravdový vztah kněze k Bohu je i opravdovou službou kněze lidem a na tom je to nejkrásnější. Protože když kněz miluje naplno Boha, dokáže sloužit i těm nejubožejším lidem na světě.

může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Pokud chceme předávat víru v Boha, je důležité abychom ji sami opravdově žili. Pokud ji budeme žít na plno, pak se Bůh sám postará o to, aby víra v našem okolí rostla. K prohloubení naší víry bychom si měli vzít Písmo a čerpat inspiraci z této nevyčerpatelné pokladnice. Nedávno jsem si pročetl list Jakubův, zkuste si ho přečíst.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti? Možná to jde znát z mých předešlých odpovědí, ale nejdůležitější je opravdový vztah k Bohu. Rajhradští farníci ode mne několikrát slyšeli: „Jak chcete žít s Bohem, když s ním nemluvíte, když

se s ním neseťkáte, když ho nemilujete? Zkuste si to doma. Nemluvte se svým partnerem, nepotkávejte se s ním, nemilujte ho. Jak dlouho vám to vydrží? Bůh nás miluje a je k nám trpělivý a jak se k němu chováme my?“ Důležitý je vztah k Bohu a na to kladu důraz.

Mohl by jste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Dům matky Rosy v Rajhradě? Dům matky Rosy v Rajhradě je cenově dostupným domovem důchodců v okolí Brna a mohou si ho dovolit i ti co mají nízký důchod. Všichni mají právo na důstojné staří, proto bych je chtěl touto cestou také podpořit.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Boty nejčastěji tlačí, když jsou nové a než se rozšlápou. Určitým tlakem v mém životě i v životě křesťana je jak skloubit duchovní život a pracovní povinnosti. U mne je to jak skloubit řeholní život s životem farnosti. Podstatou života řeholníka je modlitba v komunitě a společný život s bratřími a podstatou života kněze ve farnosti je služba farnosti. Pomalu se boty již rozcházejí a doufám, že to bude již dobré.

Na co se nejvíc těšíte? Já když se na něco těším, tak to většinou dopadne úplně jinak a já jsem pak zklamaný, proto se raději na nic netěším a přijímám vše co přichází.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Po dvou měsících jsem se dostal do svého rodiště, kde jsem navštívil mamku a společně jsme šli navštívit a pomodlit se na hřbitov za tatku.

Pozvánky na rok 2014.

Poutní výlet rodin s dětmi. Ten letošní bude tradičně čtvrtek 8. května 2014 – **kam se vydáme? O tom můžete rozhodnout tím**, že pošlete svůj návrh jáhnovi LK. Návrh by měl mít dvě místa – jedno poutní mariánské (známé nebo nepříliš známé) a druhé výletní. Je dobré, když jsou blízko sebe nebo alespoň na trase.

Pouť na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy) II: Po pouti v roce 2013 zůstalo ještě několik nádherných míst námi nenavštíveno. Termín: **pátek 18. - neděle 20. července 2014.**

Pěší pouť na Velehrad v pořadí již čtrnáctá – bude letos v termínu **18. – 23. srpna 2014.** Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad>

11. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Sobota **13. září 2013.**

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	13. únor	????????	13. březen	Křížanov		
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen	Rad. Svratka
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
2015	13. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	15. prosinec	Olešnice
	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svratka		
	květen	Nové Veselí	srpen	Olešná	říjen	Jámy
	prosinec	Olešnice				

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 169. pouť NJ – v pondělí 13. ledna 2014 v 17 hodin do Velkého Meziříčí, hlavní celebrant P. Mgr. Martin Perníčka, farář ve Zvoli, Rožné a Rozsochách.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.